

v Cerknjo lastno sodijo dobili, in slava ministerstvu! naše želje so bile uslišane. Prišla je komisija, iskat pripravne hiše, — najdla jo je tudi — ali dva gospoda (kterih imena zamolčimo, ker nam ni za osebe, temuč le za reč mar) sta si zoper izbrano hišo zoperstavila!! Če sta mislila, de izvoljena hiša niza sodijo, naj bi bila se samo zoper to potegnila, ker kolikor glav, toliko misel, — ali da sta rekla: de C^rkljani ne potrebujejo sodije, de še v Tminu je preblizo, in de sta nekte kmete clo podhujskala, se ž njima vred zoperstaviti zoper napravo sodije — to zasluži očitno grajo. Vunder je poslednjič pravična reč obveljala; okoli kaplana Močnika se je zbralo nekaj pametnih mož, ki bojo na vso moč pripomogli k sozidanju sodniške hiše. In tako, če Bog da, bomo vunder sodijo dobili! — Slovenščini se po naših dolinah in naših hribih tudi že začinja zoriti, v učilnici namreč naša mladina dobiva poduk v domačim govoru. Lepa hvala zato g. Ton. Močniku! V zadevah županijskih opravil dobivamo pa od svojiga župana le nemške dopise. Župan se izgovarja, de se je le nemško učil, de slovensko ne zna pisati, in de mu tudi slovenskih izrekov manjka. Vemo scer, de je začetek povsod težak, ali nadjamo se, de se bo g. župan vsiga tega kmalo naučil, ker se v Terstu, kakor slišimo, za našo kronovino posebin deželen zakonik v domačim jeziku izdaja in županijem razpošilja. Bog daj, de bi ta zakonik le prav po domače govoril!

*Iz Bolca v Primorskim na Koroški meji. QJ. / L)*  
Veselite se predrage Novice, de vam zamorem veselo novico napovedati, de jo bote tudi drugim rodoljubam oznanile, namreč de se je tukaj v Bolcu od perviga prosenca 1851 slovensko-nemško berilno društvo ustanovilo, tukaj, kjer je poprej več nemšina, kakor slovenšina kraljevala. Gotove vesela prigodba/

*Iz Koroškiga.* Za gotovo zvemo, de se zapisniki (protokoli) pri sodnijah u Kapii, u Blibergu in u Doberlejvesi tudi v slovenskem jeziku pišejo. Slava ustavoljubnim in ljudomilim uradnikom! Slovenski kmetje jih povsod glasno hvalijo, — in tudi vlada se naj takih služabnikov veseli. (čb. slov.)

*Iz Gradca* beremo v 15. listu ^Sudslav. Zeitung<sup>cc</sup> kako napčno je, ako sodije kakoršniga koli človeka za tolmača slovenskiga jezika vzamejo, če le pravi, de slovenski jezik razume. 16. dan p. m. je bila neka slovenska kmetica za pričo k Graškemu deželnemu sodništvu poklicana. Ker ni razumela besedice nemško, je bil nek opravnik gruntnih bukev za tolmača poklican. Revež, kako se je terpinčil, in kako je tolmačil!! Besed „rajnš,“ „desetka“ i. t. d. clo razumel ni. In kako ji je prisego iz nemškiga v slovensko prestavil, de se zares Bogu usmili! — Ni ne prazna reč znanje slovenskiga jezika za vradnika na Slovenskim.

## *Novičar iz slovenskih krajev.*

*IzTominskiga. (Dj.J* Gosp. uJ v Tersfu jeuni-dan želje razodel, de bi se kdo včasih iz Toininskiga oglasil. Rad se udam tem zeljem. Poznateli Cerknjo, veliko vas v globoki dolini visocih Tominskih hribov blizo Krajnske meje? Ona spada pod sodniško okrožje v Tominu, kamor morajo ljudje skorej 7 ur dalječ hoditi. Mislite si še naše slabe zlo gerde steze, po kterih se ni moč peljali, — mislite si sneg pozimi, ki večkrat steze tako žamete, de ne moremo skorej od hiše do hiše, — mislite si povodnje, ki večkrat vse bervi odneso — in spoznali boste silno težavo za ljudi, tako dalječ h sodnii iti, de je marsikter raji njemu storjeno krivico poterpel, kakor de bi se bil za 3 dni na pot podal, si pete žalil, denar trosil in domače opravila zanemaril. Zavoljo tega morebiti ni nikjer toliko pregreškov brez kazni ostalo, kakor tukaj, ker se prestopniki niso zatožili. Vse to je nam želje obudilo, de bi